

Torek, 12. april 2016

P8_TA(2016)0102

Razmere v Sredozemlju in potreba po celostnem pristopu EU k migraciji**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Ženevske konvencije iz leta 1951 in njenih dodatnih protokolov, zlasti pravice do nevračanja,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju Konvencije o otrokovih pravicah iz leta 1989 in resolucije Evropskega parlamenta z dne 27. novembra 2014 o 25. obletnici Konvencije ZN o otrokovih pravicah ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982, Mednarodne konvencije o varstvu človeškega življenja na morju iz leta 1974 in Mednarodne konvencije o iskanju in reševanju na morju iz leta 1979 kakor so bile spremenjene;
- ob upoštevanju Mednarodne konvencije o varstvu pravic delavcev migrantov in članov njihovih družin iz leta 1990,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Akcijski načrt za mladoletnike brez spremstva (2010–2014)“ (COM(2010)0213) in svoje resolucije z dne 12. septembra 2013 o položaju mladoletnikov brez spremstva v Evropski uniji ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. aprila 2015 o nedavnih tragičnih dogodkih v Sredozemlju in politiki EU na področju migracij in azila ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. septembra 2015 o migraciji in beguncih v Evropi ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju razprav v Odboru Evropskega parlamenta za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, in sicer v letu 2015: z dne 14. aprila v prisotnosti komisarja Avramopulosa; z dne 6. maja o solidarnosti in pravični delitvi odgovornosti, vključno z obveznostjo iskanja in reševanja; z dne 26. maja o strategiji sodelovanja s tretjimi državami; z dne 4. junija o oblikovanju varnih in zakonitih poti za prosilce za azil in begunce v EU in o izvajanju skupnega evropskega azilnega sistema; z dne 25. junija o boju proti tihotapljenju migrantov brez urejenega statusa, trgovanju z njimi in njihovem izkoriščanju kot delovne sile, o razvoju ustreznih zakonitih ekonomskih migracijskih poti ter o upravljanju meja in vizumski politiki; z dne 2. julija o tem, kako se sredstva za notranje zadeve porabljajo v okviru

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ UL C 93, 9.3.2016, str. 165.⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0317.

Torek, 12. april 2016

migracije in razvoja; z dne 6. julija o prvem svežnju predlogov Komisije na podlagi agende o migracijah in o solidarnosti in pravični delitvi odgovornosti, vključno z obveznostjo iskanja in reševanja, ter oblikovanju varnih in zakonitih poti za prosilce za azil in begunce v EU; z dne 16. julija v prisotnosti strokovnjakov za sredstva EU za migracijsko politiko o politikah, praksah in podatkih o mladoletnikih brez spremstva v državah članicah EU in na Norveškem, sodelovanju EU s tretjimi državami na področju migracije in preučitvi novih zakonodajnih možnosti na področju ekonomske migracije; z dne 22. septembra o drugem svežnju predlogov Komisije na podlagi agende o migracijah; z dne 23. septembra z nacionalnimi parlamenti o pristopu žariščnih točk in obravnavanju migracij na nacionalni in lokalni ravni; z dne 19. oktobra o boju proti tihotapljenju migrantov brez urejenega statusa, trgovanju z njimi in njihovem izkoriščanju kot delovne sile; z dne 10. novembra o sporočilu Komisije z naslovom Obvladovanje begunske krize: stanje izvajanja prednostnih ukrepov v okviru evropske agende o migracijah (COM(2015)0510); z dne 19. novembra o notranjih in zunanjih sredstvih EU, povezanih z njeno migracijsko in azilno politiko; z dne 10. decembra o sodelovanju EU s tretjimi državami na področju migracije; z dne 21. decembra o upravljanju meja in vizumski politiki, učinkovitem izvajanju skupnega evropskega azilnega sistema in razvoju ustreznih zakonitih ekonomskih migracijskih poti,

- ob upoštevanju razprav s skupne seje Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Odbora za razvoj z dne 1. aprila 2015 o povezavi med razvojem in migracijami in s skupne seje Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Pododbor za človekove pravice z dne 15. septembra 2015 o spoštovanju človekovih pravic v okviru migracijskih tokov v Sredozemlju,
- ob upoštevanju poročil Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o obiskih njegovih delegacij na otoku Lampedusa glede operacij iskanja in reševanja septembra 2015 in v Tuniziji glede sodelovanja s tretjimi državami na področju migracij, azila in nadzora meja oktobra 2015 ter ob upoštevanju poročila Odbora za proračun in Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o obisku njune skupne delegacije na Siciliji julija 2015 glede reševanja migracijskih pritiskov na regijo, zlasti s proračunskega vidika,
- ob upoštevanju akcijskega načrta Komisije o migraciji v desetih točkah, predstavljenega na skupnem zasedanju Sveta za zunanje in Sveta za notranje zadeve v Luxembourgju 20. aprila 2015,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Evropska agenda o migracijah (COM(2015)0240),
- ob upoštevanju Sklepa Sveta (SZVP) 2015/778 z dne 18. maja 2015 o vojaški operaciji Evropske unije v južnem delu osrednjega Sredozemlja,
- ob upoštevanju sklepa o začetku druge faze operacije EUNAVFOR MED, preimenovane v operacijo Sofija, ki so ga sprejeli veleposlaniki EU v okviru Političnega in varnostnega odbora⁽¹⁾,
- ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 2240 (2015) z dne 9. oktobra 2015,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Akcijski načrt za boj proti tihotapljenju migrantov (2015–2020) (COM(2015)0285),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o izvajanju uredbe Eurodac v zvezi z obveznostjo odvzema prstnih odtisov (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/sl/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju priporočila Komisije o evropskem programu za ponovno naselitev (C(2015)3560) in sklepov predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o preselitvi 20 000 oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, v okviru večstranskih in nacionalnih shem, predstavljenih na zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve 20. julija 2015,
- ob upoštevanju obrazložitve Komisije o pristopu žariščnih točk in poročil o stanju v Grčiji in Italiji z dne 10. februarja 2016, pa tudi poročila o napredku v Grčiji z dne 4. marca 2016;
- ob upoštevanju Sklepa Sveta (EU) 2015/1523 z dne 14. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta (EU) 2015/1601 z dne 22. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije,
- ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi kriznega mehanizma za premestitev in spremembi Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (COM(2015)0450),
- ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi skupnega evropskega seznama varnih izvornih držav za namene Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite in o spremembi Direktive 2013/32/EU (COM(2015)0452),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Akcijski načrt EU o vračanju (COM(2015)0453),
- ob upoštevanju priporočila Komisije o skupnem „Priročniku o vračanju“, ki ga uporabljajo pristojni organi držav članic pri izvajanju nalog v zvezi z vračanjem (C(2015)6250) in njegove priloge,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o predpisih o javnem naročanju v okviru sedanje krize na področju azila (COM(2015)0454),
- ob upoštevanju skupnega sporočila Evropske komisije in visoke predstavnice o reševanju begunske krize v Evropi: Vloga zunanjega delovanja EU (JOIN(2015)0040),
- ob upoštevanju sklepa Komisije o vzpostavitvi nujnega skrbniškega sklada Evropske unije za stabilnost in odpravljanje temeljnih vzrokov za nedovoljene migracije in razseljevanje v Afriki (C(2015)7293),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Obvladovanje begunske krize: takojšnji operativni, proračunski in pravni ukrepi v okviru evropske agende o migracijah (COM(2015)0490) in njegovih prilog,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Obvladovanje begunske krize: stanje izvajanja prednostnih ukrepov v okviru evropske agende o migracijah (COM(2015)0510) in njegovih prilog,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Evropska mejna in obalna straža ter učinkovito upravljanje zunanjih meja Evrope (COM(2015)0673) ter predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropski mejni in obalni straži ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2007/2004, Uredbe (ES) št. 863/2007 in Odločbe Sveta 2005/267/ES (COM(2015)0671), predloga uredbe o evropski potni listini za vrnitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (COM(2015)0668), predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z okrepljenim preverjanjem podatkov v ustreznih zbirkah podatkov na zunanjih mejah (COM(2015)0670), predloga sklepa Sveta o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Švedske v skladu s členom 9 Sklepa

Torek, 12. april 2016

Sveta (EU) 2015/1523 in členom 9 Sklepa Sveta (EU) 2015/1601 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (COM(2015)0677) ter priporočila Komisije za prostovoljni program humanitarne sprejema s Turčijo (C(2015)9490),

- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o stanju izvajanja prednostnih ukrepov v okviru evropske agende o migracijah (COM(2016)0085),
- ob upoštevanju priporočila Komisije, naslovljenega na Helensko republiko, o nujnih ukrepih, ki bi jih morala Grčija sprejeti zaradi ponovne vzpostavitve predaj v skladu z Uredbo (EU) št. 604/2013 (C(2016)0871),
- ob upoštevanju predloga izvedbenega sklepa Sveta o začasni odložitvi premestitve 30 % prosilcev, ki so Avstriji dodeljeni v skladu s Sklepom Sveta (EU) 2015/1601 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije (COM(2016)0080),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu in Svetu z naslovom Vrnitev k schengenski ureditvi – časovni načrt (COM(2016)0120),
- ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o drugem poročilu o napredku Turčije pri izpolnjevanju zahtev iz časovnega načrta za liberalizacijo vizumske ureditve (COM(2016)0140) in spremljajočega delovnega dokumenta služb Komisije (SWD(2016)0097),
- ob upoštevanju predloga uredbe Sveta o zagotavljanju nujne pomoči v Uniji (COM(2016)0115) in prihodnje spremembe proračuna št. 1/2016 za uvedbo proračunske vrstice za ta instrument,
- ob upoštevanju sklepov, ki jih je Evropski svet sprejel na izrednem zasedanju 23. aprila 2015, zasedanju 25. in 26. junija 2015, neformalnem srečanju voditeljev držav ali vlad članic EU o migracijah 23. septembra 2015, zasedanju 15. oktobra 2015, zasedanju 17. in 18. decembra 2015 in na zasedanju 18. in 19. februarja 2016,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 20. julija 2015 o varnih izvornih državah in o migracijah, z dne 8. oktobra 2015 o prihodnosti politike vračanja, z dne 12. oktobra 2015 o migracijah, z dne 9. novembra 2015 o ukrepih za reševanje begunske in migracijske krize, z dne 4. decembra 2015 o apatridnosti in z dne 10. marca 2016 o tihotapljenju migrantov,
- ob upoštevanju sklepov predsedstva, sprejetih 14. septembra 2015,
- ob upoštevanju sklepov predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o preselitvi 20 000 oseb, ki nedvomno potrebujejo mednarodno zaščito, v okviru večstranskih in nacionalnih shem, sprejetih na zasedanju 20. julija 2015,
- ob upoštevanju skupnega akcijskega načrta EU in Turčije z dne 15. oktobra 2015 in poročil o njegovem izvajanju z dne 10. februarja in 4. marca 2016,
- ob upoštevanju izjav voditeljev držav ali vlad EU z dne 7. marca 2016,
- ob upoštevanju izjave s konference na visoki ravni o vzhodnosredozemski in zahodnobalkanski poti, sprejete 8. oktobra 2015, in izjave voditeljev o begunskih tokovih na zahodnobalkanski poti, sprejete 25. oktobra 2015, in poročila o napredku z dne 10. februarja 2016;

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju akcijskega načrta in politične izjave, sprejetih na vrhu EU-Afrika o migracijah v Valletti 11. in 12. novembra 2015,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil Evropskega azilnega podpornega urada, zlasti letnega poročila o razmerah na področju azila v Evropski uniji za leto 2014 ter mesečnih trendov na področju azila,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil agencije Frontex, zlasti letne analize tveganja 2015 in četrletnih poročil mreže za analizo tveganja,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil Europol, zlasti skupne operacijske skupine Mare, ter nedavne ustanovitve Evropskega centra za boj proti tihotapljenju migrantov (EMSC) v okviru Europol,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil Eurojusta, zlasti njegovih poročil o trgovini z ljudmi,
- ob upoštevanju dejavnosti, letnih poročil in študij Agencije Evropske unije za temeljne pravice, zlasti študij o hudih oblikah izkoriščanja delovne sile ter o kriminalizaciji migrantov brez urejenega statusa in oseb, ki sodelujejo z njimi,
- ob upoštevanju študij tematskega sektorja C o izvajanju člena 80 PDEU, o novih pristopih, alternativnih načinih in sredstvih za dostop do azilnega postopka za prosilce mednarodne zaščite, o proučitvi novih zakonodajnih možnosti na področju delovne migracije v EU, o okrepitvi skupnega evropskega azilnega sistema in alternativah dublinski uredbi, o sodelovanju EU s tretjimi državami na področju migracije in o sprejemu begunk in prosilk za azil v EU ter ob upoštevanju študije tematskega sektorja D o sredstvih EU za migracijske politike: analiza učinkovitosti in najboljše prakse za prihodnost ter študijo tematskega sektorja EXPO o migrantih v Sredozemskem morju: varstvo človekovih pravic,
- ob upoštevanju študij Evropske migracijske mreže, zlasti študije o politikah, praksah in podatkih o mladoletnikih brez spremstva,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil visokega komisarja Združenih narodov za begunce,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil posebnega poročevalca Združenih narodov o človekovih pravicah migrantov,
- ob upoštevanju dejavnosti, poročil in resolucij Sveta Evrope,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil Mednarodne organizacije za migracije,
- ob upoštevanju dejavnosti in poročil Urada Združenih narodov za droge in kriminal,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega odbora regij – Evropska agenda o migracijah, sprejetega na 115. plenarnem zasedanju 3. in 4. decembra 2015,
- ob upoštevanju mnenj Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o evropski agendi o migracijah ter o akcijskem načrtu EU za boj proti tihotapljenju migrantov,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. decembra 2014 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta o členu 80 – solidarnost in pravična delitev odgovornosti, vključno z obveznostjo iskanja in reševanja,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0105.

Torek, 12. april 2016

- ob upoštevanju delovnega dokumenta o boju proti tihotapljenju migrantov brez urejenega statusa, trgovanju z njimi in njihovem izkoriščanju kot delovne sile,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta o upravljanju meja in vizumski politiki, vključno z vlogo agencije Frontex in drugih pristojnih agencij,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta o razvoju varnih in zakonitih poti v Evropsko unijo za prosilce za azil in begunce, vključno s politiko Unije na področju preselitve in ustreznimi politikami vključevanja,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta o razvoju ustreznih zakonitih ekonomskih migracijskih poti,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta o notranjih in zunanjih sredstvih EU, povezanih z njeno migracijsko in azilno politiko,
 - ob upoštevanju delovnega dokumenta o učinkovitem izvajanju skupnega evropskega azilnega sistema, vključno z vlogo Evropskega azilnega podpornega urada,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in mnenj Odbora za zunanje zadeve, Odbora za razvoj, Odbora za proračun, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za promet in turizem, Odbora za regionalni razvoj, Odbora za pravice žensk in enakost spolov ter Odbora za peticije (A8-0066/2016),
- A. ker je Parlament v resoluciji z dne 17. decembra 2014 Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve pozval, naj preuči različne politike za to tematiko, oblikuje priporočila in poroča na plenarnem zasedanju v obliki strateškega samoiniciativnega poročila;
- B. ker je bilo po podatkih agencije Frontex ⁽¹⁾ leta 2015 odkritih 1,83 milijona oseb, ki so poskušale nezakonito prečkati zunanje meje EU, kar je absolutni rekord v primerjavi z 282 500 migranti, ki so prišli v EU v celem letu 2014; ter ker je po podatkih Mednarodne organizacije za migracije in Unicefa med vsemi migranti, ki pridejo po morju, 20 % otrok ⁽²⁾;
- C. ker je bilo po podatkih ⁽³⁾ Evropskega azilnega podpornega urada leta 2015 v EU+ ⁽⁴⁾ vloženih več kot milijon prošenj za mednarodno zaščito, njihovo število pa je od aprila stalno naraščalo, obenem pa se je število ponovnih prošenj zmanjševalo; in ker je približno 6 % prosilcev trdilo, da so mladoletniki brez spremstva; ker je bilo med tistimi, ki so februarja 2016 po morju prispeli v Grčijo, 22 % žensk in 40 % otrok ⁽⁵⁾;
- D. ker je za namene Konvencije OZN o otrokovih pravicah otrok vsak človek, ki je mlajši od osemnajst let;

⁽¹⁾ Novice agencije Frontex, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ Mednarodna organizacija za migracije in Unicef, kratki pregled: Migration of Children to Europe (Migracije otrok v Evropo), http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ Glasilo Evropskega azilnega podpornega urada https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ EU+ vključuje 28 držav članic EU ter Norveško in Švico.

⁽⁵⁾ UNHCR – Grafični prikaz podatkov za Grčijo – z dne 7. marca 2016.

Torek, 12. april 2016

- E. ker je po podatkih Mednarodne organizacije za migracije leta 2015 več kot 3 771 oseb izgubilo življenje v Sredozemskem morju ali je pogrešanih ⁽¹⁾; ker je po podatkih do 8. marca 2016 v Sredozemskem morju utonilo 444 oseb; ker je v prvih devetih tednih leta 2016 umrlo 77 otrok – v povprečju več kot en otrok na dan; ker je po najnovejših podatkih Europola izginilo najmanj 10 000 otrok brez spremstva, potem ko so prispeli v Evropo;
- F. ker bi bilo treba 3. oktober priznati kot dan spomina na vse moške, ženske in otroke, ki so izgubili življenje, ko so iz svoje države bežali pred preganjanjem, konflikti in vojno, pa tudi na vse moške in ženske, ki vsak dan tvegajo svoje življenje, da bi te ljudi rešili;
- G. ker prebivalstvo nekaterih delov sveta trpi zaradi vojne, nasilja in skupnih učinkov skrajne revščine, propadanja okolja in pomanjkanja priložnosti za mlade, kar lahko povzroči še več nasilja in negotovosti v regiji in privede do nadaljnjih premikov prebivalstva;

Člen 80 PDEU – solidarnost in pravična delitev odgovornosti, vključno z obveznostmi iskanja in reševanja

- H. ker člen 80 PDEU načelo solidarnosti in pravične delitve odgovornosti postavlja v središče celotnega sistema Unije in zagotavlja pravno podlago za izvajanje tega načela v politikah Unije o azilu, migracijah in nadzoru meja;
- I. ker je lahko solidarnost po obliki notranja ali zunanja solidarnost; in ker so premestitve, vzajemno priznavanje odločb o azilu, ukrepi za operativno podporo, proaktivna razlaga veljavne dublinske uredbe in direktiva o začasni zaščiti orodja za notranjo solidarnost, medtem ko preselitev, humanitarni sprejem ter iskanje in reševanje na morju spodbujajo zunanjo solidarnost, mehanizem na področju civilne zaščite pa lahko zajema obe obliki;
- J. ker je bilo 3. marca 2016 le 338 od 39 600 prosilcev za azil, ki čakajo na premestitev iz italijanskih sprejemnih objektov, dejansko premeščenih v druge države članice, medtem ko je bilo v primeru Grčije dejansko izvedenih 322 od 66 400 načrtovanih premestitev;

Boj proti tihotapljenju migrantov brez urejenega statusa, trgovanju z njimi in njihovem izkoriščanju kot delovne sile

- K. ker so tihotapljenje migrantov brez urejenega statusa, trgovanje z njimi in njihovo izkoriščanje kot delovno silo ločeni pravni pojavi, ki se obravnavajo z ločenimi pravnimi okviri na ravni Unije in mednarodni ravni, zanje pa so potrebne ustrezno usmerjene rešitve, čeprav se v praksi pogosto prekrivajo; in ker lahko mreže, ki se ukvarjajo s tihotapljenjem ljudi in trgovino z njimi, zelo hitro spremenijo način delovanja, zato je treba odzive hitro prilagajati glede na najnovejše in natančne podatke; ker prizadevanja v boju proti tihotapljenju migrantov ne bi smela vplivati na prizadevanja za zagotavljanje humanitarne pomoči migrantom brez urejenega statusa;
- L. ker so za boj proti tihotapljenju ljudi, trgovini z njimi in njihovo izkoriščanje kot delovno silo potrebni kratko-, srednje- in dolgoročni odzivi, vključno z ukrepi za razbitje kriminalnih mrež in privedbo storilcev kaznivih dejanj pred sodišče, za zbiranje in analizo podatkov, za zaščito žrtev in vračanje migrantov brez urejenega statusa, pa tudi sodelovanje s tretjimi državami in dolgoročne strategije, ki obravnavajo povpraševanje po osebah, ki so žrtve trgovine z ljudmi in tihotapljenja, ter temeljne vzroke za migracije, ki ljudi silijo v roke tihotapcev;

⁽¹⁾ Mednarodna organizacija za migracije, projekt Pogrešani migranti, <http://missingmigrants.iom.int/>.

Torek, 12. april 2016

Upravljanje meja in vizumska politika, vključno z vlogo agencije za meje in drugih pristojnih agencij

- M. ker redni zakonodajni postopek o številnih predlogih Komisije s področja meja in vizumske politike, in sicer o predlogu uredbe o vizumskem zakoniku Unije (prenovitev) (2014/0094(COD)), predlogu uredbe o popotniškem vizumu (2014/0095(COD)) in predlogu uredbe o enotni obliki za vizume: varnost (2015/0134(COD)), še poteka; in ker je Komisija nedavno objavila nove predloge za to področje, ki se bodo obravnavali po rednem zakonodajnem postopku;
- N. ker morajo odpravo nadzora na notranjih mejah spremljati učinkovito upravljanje zunanjih meja z visokimi skupnimi standardi, učinkovita izmenjava informacij med državami članicami in polno spoštovanje temeljnih pravic za vse;
- O. ker je Evropski parlament agencijo Unije za meje pozval, naj okrepi zmogljivosti za obravnavanje morebitnih kršitev temeljnih pravic, tudi v okviru delovnih dogovorov, sprejetih s pristojnimi organi tretjih držav, in ker predlog Komisije o novi agenciji za meje vsebuje mehanizem za pritožbe;
- P. ker veljavni vizumski zakonik državam članicam omogoča odstopanja od običajnih meril o dopustnosti pri vlogah za izdajo vizuma zaradi humanitarnih razlogov (člena 19 in 25);

Oblikovanje varnih in zakonitih poti za prosilce za azil in begunce v EU, vključno s politiko Unije na področju preselitve in ustreznimi politikami vključevanja

- Q. ker 86 % beguncev po vsem svetu gostijo neindustrializirane države; in ker kriminalne mreže in tihotapci izkoriščajo obup ljudi, ki na begu pred preganjanjem in vojno želijo vstopiti v Unijo;
- R. ker je varnih in zakonitih poti za vstop beguncev v Unijo malo in ker številni še naprej tvegajo in potujejo po nevarnih poteh; ker bi vzpostavitev novih varnih in zakonitih poti v Unijo za prosilce za azil in begunce na podlagi veljavne zakonodaje in prakse EU in državam članicam omogočila boljši pregled nad potrebami po zaščiti in pritoku teh ljudi v Unijo ter bi omajala poslovni model tihotapcev;

Strategija sodelovanja s tretjimi državami, zlasti o regionalnih programih zaščite, preselitve in vrnitve ter glede odpravljanja temeljnih vzrokov za migracijo

- S. ker se sodelovanje med EU in tretjimi državami oblikuje s političnimi instrumenti, kot so regionalni in dvostranski dialogi, skupne agende o migracijah in mobilnosti ter partnerstva za mobilnost, pravnimi instrumenti, kot so klavzule o migracijah v „globalnih sporazumih“, sporazumi o ponovnem sprejemu, sporazumi o poenostavitvi vizumskih postopkov in sporazumi o izvzetju iz vizumske obveznosti, ter operativnimi instrumenti, kot so regionalni programi zaščite, regionalni programi za razvoj in zaščito, delovni dogovori agencije Frontex in sodelovanje Evropskega azilnega podpornega urada s tretjimi državami;
- T. ker posamezne države članice še naprej intenzivno razvijajo zunanje delovanje na področju migracij na dvostranski ravni;
- U. ker je Unija okrepila zunanje delovanje s tretjimi državami na področju migracij in azila, da bi se ustrezno odzvala na trenutno begunsko krizo, in je sprožila nove pobude za sodelovanje, kot so skupni akcijski načrt med EU in Turčijo, sprejete zaveze glede zahodnobalkanskih poti in akcijski načrt, sprejet na vrhu v Valletti;

Torek, 12. april 2016

Razvoj ustreznih zakonitih ekonomskih migracijskih poti

- V. ker naj bi se delovno sposobno prebivalstvo v Uniji do leta 2020 predvidoma zmanjšalo za 7,5 milijona; ker napovedi o razvoju potreb na trgu dela v EU kažejo na pomanjkanje delovne sile, ki se na nekaterih področjih že pojavlja ali se bo pojavilo v prihodnosti; ker se državljani tretjih držav soočajo s številnimi težavami v postopku priznavanja tujih kvalifikacij, zato so pogosto za svoje delo preveč kvalificirani;
- W. ker je sedanji pristop Unije do delovne migracije razdrobljen, saj veljajo številne direktive, ki se osredotočajo na posebne kategorije delavcev in državljanov tretjih držav, ki smejo delati pod določenimi pogoji; in ker ta pristop lahko služi zgolj izpolnjevanju kratkoročnih specifičnih potreb;

Analiza, kako se sredstva za notranje zadeve, vključno s sredstvi za nujne primere, porabljajo v okviru migracije in razvoja

- X. ker obstajajo številni finančni instrumenti Unije za financiranje delovanja držav članic in tretjih držav na področju migracij, azila in upravljanja meja; ker se sredstva državam članicam dodelijo v glavnem prek Sklada za azil, migracije in vključevanje ter Sklada za notranjo varnost, seveda pa se lahko za dejavnosti, povezane z migracijami, uporabijo še številni drugi programi in sredstva; in ker financiranje tretjih držav, ki se dodeli predvsem iz instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja, upravljajo številni generalni direktorati Komisije in Evropska služba za zunanje delovanje;
- Y. ker sedanja razdrobljenost proračunskih vrstic in odgovornosti otežuje celovit pregled nad porabo sredstev in celo natančen izračun, koliko Unija porabi za migracije;

Učinkovito izvajanje skupnega evropskega azilnega sistema, vključno z vlogo Evropskega azilnega podpornega urada

- Z. ker skupni evropski azilni sistem vključuje sklop skupnih pravil za skupno azilno politiko, enoten azilni status in skupne azilne postopke, ki veljajo v vsej Uniji; ker številna opozorila, tudi odločitve Komisije v zvezi s kršitvami, kažejo, da se skupni evropski azilni sistem v številnih državah članicah vseeno ne izvaja v celoti; ker je njegovo izvajanje nujno, da bi se harmonizirale nacionalne zakonodaje in spodbujala solidarnost med državami članicami, in ker lahko države članice Evropski azilni podporni urad zaprosijo za pomoč pri doseganju standardov, ki se zahtevajo v skupnem evropskem azilnem sistemu; ker bi lahko s harmonizacijo pogojev za sprejem in azilnih postopkov, ki je nad vse pomembna za delitev odgovornosti, preprečili pritisk na države, ki ponujajo boljše pogoje;
- AA. ker sedanji mehanizmi dublinskega sistema niso objektivni, ne vzpostavljajo pravičnih meril za določanje odgovornosti za obravnavo prošelj za mednarodno zaščito in ne omogočajo hitrega dostopa do zaščite; ker se sistem v praksi ne izvaja in je Svet s sklepoma o začasni premestitvi sprejel izrecna odstopanja; in ker je Komisija napovedala, da bo do marca 2016 pripravila predlog o temeljiti reviziji uredbe Dublin III;
- AB. ker člen 3 Ženevske konvencije iz leta 1951 določa, da države članice ne diskriminirajo beguncev na podlagi njihove rase, vere ali države izvora;

Torek, 12. april 2016

Solidarnost

1. poudarja, da mora delovanje Unije na področju migracij temeljiti na načelu solidarnosti; ugotavlja, da načelo solidarnosti, kot je določeno v členu 80 PDEU, zajema politike na področju azila, priseljevanja in mejnega nadzora; meni, da člen 80 „skupaj“ s členi 77–79 PDEU zagotavlja pravno podlago za izvajanje načela solidarnosti na teh področjih;

Iskanje in reševanje

2. izhaja iz predpostavke, da mora biti reševanje življenj prva prednostna naloga in da je ustrezno financiranje, tako na ravni Unije kot držav članic, za iskalne in reševalne akcije bistvenega pomena; ugotavlja, da se je povečalo število nezakonitih prihodov po morju in da se zaskrbljujoče povečalo število smrtnih žrtev na morju ter da še vedno čakamo na boljši evropski odziv;

3. opozarja, da je reševanje življenj dejanje solidarnosti z ljudmi, ki so ogroženi, hkrati pa gre tudi za pravno obveznost po mednarodnem pravu, saj je v členu 98 Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, ki so jo ratificirale vse države članice in tudi sama Unija, določeno, da je treba zagotoviti pomoč vsem osebam v stiski na morju;

4. meni, da je stalen, zanesljiv in učinkovit odziv Unije pri iskalnih in reševalnih operacijah na morju ključen za to, da se prepeči nadaljnje povečanje števila smrtnih žrtev med migranti, ki skušajo prečkati Sredozemsko morje;

5. v zvezi s tem predlaga nujno okrepitev zmogljivosti za iskanje in reševanje, vlade držav članic pa morajo na ravni Unije več virov – v obliki finančne pomoči in finančnih sredstev – nameniti za humanitarne operacije za iskanje, reševanje in pomoč migrantom v nevarnosti ter njihovo premestitev na najbližje varno mesto;

6. poudarja, da zasebnim kapitanom ladij ali nevladnim organizacijam (NVO), ki resnično pomagajo osebam v stiski na morju, ne bi smela groziti kazen za zagotavljanje take pomoči; meni, da trgovske ladje ne bi smele predstavljati alternativne možnosti, s katero bi se države članice in Unija lahko izognile svojim obveznostim v zvezi z iskanjem in reševanjem;

Boj proti trgovini z ljudmi in tihotapljenju ljudi

7. poziva k jasnemu razlikovanju med osebami, ki so pretihotapljene v Unijo, in tistimi, ki v Unijo pridejo kot žrtve trgovine z ljudmi, saj je treba politični odziv ne le ustrezno vključiti, temveč tudi ustrezno usmeriti; ugotavlja, da na splošno tihotapljenje migrantov vključuje omogočanje nezakonitega vstopa posameznih oseb v državo članico, medtem ko trgovina z ljudmi vključuje novačenje, prevoz ali sprejem posameznih oseb z uporabo nasilja, prevaro ali zlorabo, za namene izkoriščanja;

8. meni, da mora celostni pristop k migracijam nujno vsebovati ukrepe, ki so usmerjeni v onemogočanje dejavnosti kriminalnih mrež, ki so vključene v trgovino z ljudmi in tihotapljenje ljudi;

9. pozdravlja dosedanje pozitivno vlogo vojaške mornarice pri reševanju življenj na morju in onemogočanju kriminalnih mrež; podpira cilje mornariških operacij, kot je operacija Sophia, ter poudarja, da je treba varovati življenja, pri tem pa želi poudariti, da mora biti operacija v celoti usmerjena v varovanje življenj migrantov;

10. poudarja, da vojaške operacije ne bi smele biti prevladujoči vidik celostnega pristopa k migracijam, in ponavlja, da se sredstva, ki so že namenjena reševanju življenj v Sredozemskem morju, ne smejo zmanjšati zaradi operacije Sophia;

Torek, 12. april 2016

Vloga agencij Unije v boju proti tihotapljenju

11. poudarja, da je treba politični odziv prilagoditi glede na najnovejše in najtočnejše podatke, saj lahko storilci kaznivih dejanj zelo hitro spreminjajo svoj način delovanja in to tudi počnejo; kot pozitiven korak naprej ocenjuje to, da je Komisija 27. maja 2015 sprejela akcijski načrt EU za boj proti tihotapljenju migrantov (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrt za boj proti tihotapljenju), v okviru katerega predvideva ustanovitev kontaktne skupine agencij Unije za problematiko tihotapljenja migrantov, da bi okrepili njihovo operativno sodelovanje in izmenjavo informacij med njimi;

12. poudarja, da bi bilo treba v celoti izkoristiti obstoječe instrumente, kot so agencijske analize tveganja; ugotavlja, da bi morale agencije Unije med seboj polno sodelovati, hkrati pa tudi okrepiti sodelovanje z državami članicami; ugotavlja, da bi z boljšim usklajevanjem prizadevanj lahko zbirali podatke na ravni posameznih držav in jih posredovali naprej agencijam;

Premestitev

13. opozarja, da je postopek premestitve – to je transfer prosilca za mednarodno zaščito ali upravičenca do mednarodne zaščite iz ene države članice v drugo – praktičen primer solidarnosti v Uniji; poleg tega opozarja, da Parlament od leta 2009 poziva k vzpostavitvi zavezujočega mehanizma za porazdelitev prosilcev za azil med vse države članice;

14. ugotavlja, da je v zadnjem letu Svet sprejel dva sklepa o začasni premestitvi v Uniji (v nadaljnjem besedilu: sklepa o premestitvi)⁽¹⁾, ki vključujeta transfer prosilcev za mednarodno zaščito iz Grčije in Italije v druge države članice; ugotavlja, da sklepa o premestitvi pomenita začasno odstopanje od veljavnih pravil dublinske uredbe o določanju odgovornosti, čeprav jih ne ukinjata;

15. meni, da je vzpostavitev ukrepov za nujno premestitev korak v pravo smer, ter poziva države članice, naj čim prej izpolnijo svoje obveznosti v zvezi z navedenimi ukrepi;

16. opozarja, da bodo za namene sklepov o premestitvi premeščeni le državljani tistih držav, za katere delež pozitivnih odločb o odobritvi mednarodne zaščite v Uniji na podlagi podatkov Eurostata v prejšnjih treh mesecih znaša vsaj 75 %; ugotavlja, da bosta sklepa o premestitvi vplivala na razmeroma majhno število ljudi in ne bosta zajemala velikega števila prosilcev iz drugih tretjih držav, ki jih ne bo mogoče premestiti na podlagi navedenih sklepov;

17. je zaskrbljen glede tega, da morajo države članice prvega vstopa v skladu s sedanjima sklepoma o premestitvi še vedno obravnavati bolj zapletene prošnje za mednarodno zaščito (in pritožbe), organizirati daljša obdobja za sprejem in bodo morale organizirati vračanje tistih, ki na koncu ne bodo upravičeni do mednarodne zaščite; ponovno izjavlja, da morajo vsi novi sistemi za upravljanje skupnega evropskega azilnega sistema temeljiti na solidarnosti in pravični delitvi odgovornosti;

18. meni, da bi bilo treba poleg meril iz sklepov o premestitvi (to so BDP posamezne države članice ter število prebivalstva, stopnja brezposelnosti in število prosilcev za azil v tej državi članici v preteklosti) razmisliti tudi o dveh drugih merilih, in sicer velikosti ozemlja države članice in gostoti njenega prebivalstva;

19. meni, da bi bilo treba želje prosilcev pri njihovem premeščanju upoštevati, kolikor je to v praksi mogoče; priznava, da je to eden od načinov za odvrčanje od sekundarnih gibanj in za spodbujanje prosilcev samih, da sprejmejo sklepe o premestitvi, vendar to ne bi smelo zaustaviti postopka premestitve;

⁽¹⁾ Sklep Sveta (EU) 2015/1523 in Sklep Sveta (EU) 2015/1601.

Torek, 12. april 2016

Preselitev

20. meni, da preselitev predstavlja eno od najprimernejših možnosti za zagotovitev varnega in zakonitega vstopa na ozemlje Unije za begunce in osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito, ko se begunci ne morejo niti vrniti v domovino niti prejeti učinkovite zaščite ali se vključiti v državo gostiteljico;

21. poleg tega opaža, da je preselitev pod okriljem Visokega komisariata Združenih narodov za begunce (UNHCR) že uveljavljen humanitarni program in da je koristno orodje za upravljanje zakonitih prihodov oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, na ozemlje držav članic;

22. poudarja, da Unija – glede na doslej največje tokove migrantov, ki so dosegli zunanje meje Unije in ki še naprej prihajajo, in stalno povečevanje števila ljudi, ki prosijo za mednarodno zaščito – potrebuje zavezujoč in obvezen zakonodajni pristop k preselitvi, kot je določeno v agendi Komisije o migracijah; priporoča, da takšen pristop, da bi bil učinkovit, zagotavlja preselitev znatnega števila beguncev glede na skupno število beguncev, ki prosijo za mednarodno zaščito v Uniji, in ob upoštevanju svetovnih potreb po preselitvi, ki jih vsako leto objavi UNHCR;

23. poudarja, da je potreben stalen program preselitve na ravni Unije, ki bo temeljil na obveznem sodelovanju držav članic in s pomočjo katerega bo mogoče preseliti znatno število beguncev glede na skupno število beguncev, ki prosijo za zaščito v Uniji;

Humanitarni sprejem

24. poudarja, da se humanitarni sprejem lahko uporablja kot dopolnilo k preselitvi, da bi najbolj ranljivim, npr. mladoletnikom brez spremstva ali invalidnim beguncem ali tistim, ki potrebujejo nujno medicinsko evakuacijo, po potrebi zagotovili nujno zaščito, ki je pogosto začasna;

25. poudarja, da bi bilo treba, če preselitev za državljane tretjih držav ni mogoča, vse države članice spodbujati k temu, da uvedejo in izvajajo programe za humanitarni sprejem;

Vizumi iz humanitarnih razlogov

26. poudarja, da vizumi iz humanitarnih razlogov osebam, ki potrebujejo mednarodno zaščito, omogočajo vstop v tretje države, da bi tam zaprosili za azil; poziva države članice, naj izkoristijo vse razpoložljive možnosti za izdajanje vizumov iz humanitarnih razlogov, zlasti za ranljive osebe, na veleposlaništvih in konzularnih predstavništvih Unije v izvornih ali tranzitnih državah;

27. meni, da bi morali imeti prosilci za mednarodno zaščito možnost, da za evropski vizum iz humanitarnih razlogov zaprosijo neposredno na konzulatu ali veleposlaništvu katere koli države članice, in če bi bil po oceni odobren, bi smel njegov imetnik vstopiti na ozemlje države članice, ki vizum izda, izključno za to, da tam vloži prošnjo za mednarodno zaščito; zato meni, da je treba vizumski zakonik Unije spremeniti, tako da bi vanj vključili natančnejše določbe o vizumih iz humanitarnih razlogov;

Skupni evropski azilni sistem

28. poudarja, da so potrebni nadaljnji ukrepi za zagotovitev, da bo skupni evropski azilni sistem postal resnično enoten sistem;

Torek, 12. april 2016

29. opozarja, da je za izboljšanje harmonizacije nujno potrebna celovita ocena o izvajanju tega svežnja (v obliki ocenjevalnih poročil Komisije), ki ji naj sledijo hitri nadaljnji ukrepi, če je izvajanje v določenih državah članicah nezadovoljivo;

30. ugotavlja na primer, da so nedopustne prošnje, naknadne prošnje, pospešeni postopki in postopki na meji posebni primeri, v katerih se je poskušalo s prenovljeno direktivo o azilnih postopkih najti občutljivo ravnotežje med učinkovitostjo sistema in pravicami prosilcev, zlasti ranljivih oseb, in poudarja, da je to ravnotežje mogoče doseči le, če se zakonodaja v celoti in ustrezno izvaja;

31. poudarja, kako pomemben je sodni nadzor nad vsemi oblikami omejitve gibanja na podlagi zakonodaje o priseljevanju in azilu; želi spomniti, da morajo države članice v skladu z mednarodnim pravom in Listino EU o temeljnih pravicah preučiti možne alternative omejitvi gibanja; poziva države članice, naj v zvezi z dostopom do centrov za pridržanje pravilno uporabljajo direktivo o azilnih postopkih in direktivo o pogojih za sprejem;

32. želi spomniti, kako pomembno je zmanjšati število oseb brez državljanstva, in spodbuja države članice, naj uvedejo postopke določanja števila oseb brez državljanstva in med seboj izmenjujejo primere dobre prakse v zvezi z zbiranjem zanesljivih podatkov o osebah brez državljanstva ter v zvezi s postopki za določanje statusa oseb brez državljanstva;

Revizija uredbe Dublin III

33. ugotavlja, da se je pri izvajanju uredbe Dublin III⁽¹⁾ porodilo mnogo vprašanj v zvezi s pravičnostjo in solidarnostjo postopka določitve države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito; ugotavlja, da sedanji sistem ne upošteva v zadostni meri velikega migracijskega pritiska, s katerimi se soočajo države članice na zunanjih mejah Unije; meni, da morajo države članice sprejeti stalne težave, ki so povezane z logiko dublinske uredbe, in da bi morala Unija razviti možnosti za solidarnost med državami članicami, pa tudi med zadevnimi migranti;

34. poudarja, da je pritisk vse večjega števila migrantov, ki prihajajo v Unijo, na sistem, vzpostavljen z dublinsko uredbo, pokazal, da sistem, kot se izvaja zdaj, večinoma ni izpolnil svojih dveh glavnih ciljev, to je določitev objektivnih in pravičnih meril za določitev odgovornosti ter zagotavljanje hitrega dostopa do mednarodne zaščite; ponovno izraža pomisleke glede merila, po katerem je trenutno država članica prvega vstopa odgovorna za proučitev prošnje za mednarodno zaščito, in meni, da je treba to merilo spremeniti;

35. nadalje poudarja, da po Uniji hkrati pogosto prihaja do sekundarnih gibanj; meni, da je samoumevno, da dublinski sistem od svoje vzpostavitve ni bil mišljen za delitev odgovornosti med državami članicami, temveč je bil njegov glavni namen hitro določiti, katera država članica je odgovorna za obravnavanje prošnje za azil;

36. priporoča, da se merila, na katerih temeljita sklepa o premestitvi, vključijo neposredno v standardna pravila Unije o določanju odgovornosti za obravnavanje prošenj za mednarodno zaščito; poudarja, da bi bilo treba v okviru pregleda dublinske uredbe pojem „prosilcev, ki nedvomno potrebujejo mednarodno zaščito“ pregledati, saj bi morala migrante in begunce, ki ne spadajo v navedeno kategorijo, nato vseeno obravnavati država članica prvega vstopa;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL L 180, 29.6.2013, str. 31).

Torek, 12. april 2016

37. meni, da bi morala Evropska unija državam članicam, ki prejmejo največ prošenj za azil, nuditi sorazmerno in ustrezno finančno ter tehnično podporo; meni, da je razlog za uporabo ukrepov solidarnosti in delitev odgovornosti izboljšanje kakovosti in delovanja skupnega evropskega azilnega sistema;

38. poudarja, da bi bilo dublinski sistem med drugim mogoče temeljito prenoviti z uvedbo centralne zbirke prošenj na ravni Unije – pri čemer bi posamezne prosilce za azil obravnavali kot osebe, ki prosijo za azil v Uniji kot celoti in ne v posamezni državi članici – in vzpostavijo centralnega sistema za določitev odgovornosti za vse osebe, ki prosijo za azil v Uniji; predlaga, da bi s tem sistemom uvedli določene relativne pragove za posamezne države članice, pri prekoračenju katerih ne bi bila mogoča nadaljnja dodelitev odgovornosti, dokler ne bi bili doseženi pragovi vseh ostalih držav članic, kar bo morda pomagalo pri preprečevanju sekundarnih gibanj, saj bodo vse države članice v celoti vključene v centralizirani sistem in ne bodo več nosile individualne odgovornosti za dodelitev prosilcev v druge države članice; meni, da bi lahko takšen sistem deloval na podlagi številnih žariščnih točk Unije, prek katerih bi morala potekati porazdelitev po Uniji; poudarja, da morajo vsi novi sistemi določanja odgovornosti vključevati ključni načeli enotnosti družine in otrokove koristi;

Vzajemno priznavanje

39. ugotavlja, da države članice odločbe o azilu drugih držav članic trenutno priznavajo le, kadar so negativne; ponavlja, da je vzajemno priznavanje pozitivnih odločb o azilu med državami članicami logičen korak k ustreznemu izvajanju člena 78(2)(a) PDEU, v katerem se poziva k „enotnemu statusu azila (...), ki velja v celotni Uniji“;

Direktiva o začasnih zaščitah

40. poudarja, da lahko Komisija v primeru množičnega prihoda na lastno pobudo ali po proučitvi zahteve države članice predlaga uporabo Direktive Sveta 2001/55/ES o začasnih zaščitah (v nadaljnjem besedilu: direktiva o začasnih zaščitah) ⁽¹⁾; ugotavlja, da je za dejansko uporabo potreben sklep Sveta, ki ga sprejme kvalificirana večina; ugotavlja, da bi se morala direktiva uporabiti, če obstaja tveganje, da v okviru azilnega sistema Unije ne bo mogoče obvladati množičnega prihoda ali skorajšnjega množičnega prihoda razseljenih oseb; vendar poudarja, da direktiva o začasnih zaščitah od svojega sprejetja leta 2001 nikoli ni bila uporabljena;

41. ugotavlja, da direktiva o začasnih zaščitah predvideva tudi možnost evakuacije razseljenih oseb iz tretjih držav in da bi pri takšni evakuaciji, izvedeni v sodelovanju z UNHCR, lahko uporabili humanitarne koridorje, pri čemer bi morale države članice po potrebi kar najbolj olajšati pridobitev vizumov;

42. meni, da so azilni sistemi nekaterih držav članic na prvi črti že zdaj očitno preobremenjeni in da bi morali direktivo o začasnih zaščitah glede na njeno lastno logiko že uporabiti; v vsakem primeru poziva k jasni opredelitvi izraza „množični prihod“ pri reviziji te direktive; se zaveda, da je lahko takšna revizija direktive o začasnih zaščitah sestavni del pregleda dublinskega sistema;

Vključevanje

43. ugotavlja, da je ključnega pomena, da sodelujejo vsi akterji družbe, zato predlaga, da se ob upoštevanju pristojnosti držav članic glede ukrepov vključevanja okrepi izmenjava primerov najboljše prakse na tem področju; poudarja, da bi bilo treba z vsemi ukrepi vključevanja državljanov tretjih držav z zakonitim prebivališčem spodbujati vključevanje, ne pa osamitev; ugotavlja, da imajo lokalni in regionalni organi, vključno z mesti, ključno vlogo pri postopkih vključevanja;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasnih zaščit v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb (UL L 212, 7.8.2001, str. 12).

Torek, 12. april 2016

44. poudarja, da morajo države članice gostiteljice beguncem nuditi podporo in priložnosti za vključevanje v novo družbo in ustvarjanje življenja v njej; ugotavlja, da bi moralo to nujno vključevati nastanitev, tečaje opismenjevanja in jezikovne tečaje, medkulturni dialog, izobraževanje in poklicno usposabljanje, pa tudi učinkovit dostop do demokratičnih struktur v družbi, kot je določeno v direktivi o pogojih⁽¹⁾; ugotavlja, da imajo begunci – enako kot državljani Evropske unije – pravice in obveznosti v državah članicah gostiteljicah; zato poudarja, da je vključevanje dvosmeren postopek in da morata biti spoštovanje vrednot, na katerih temelji Unija, kot tudi spoštovanje temeljnih pravic beguncev sestavna dela postopka vključevanja;

45. želi spomniti, da v skladu s členom 15 direktive o pogojih za sprejem države članice določijo pogoje, pod katerimi se odobri dostop do trga dela za prosilce za mednarodno zaščito, pri čemer mora biti dostop dejansko mogoč in v skladu s časovnim okvirom, določenim v členu 15(1) direktive; se zaveda, da lahko države članice v skladu s členom 15 (2) navedene direktive zaradi politik v zvezi s trgovim delu prednostno obravnavajo državljane Unije, državljane držav podpisnic Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in državljane tretjih držav z zakonitim prebivališčem;

46. meni, da bi morale imeti osebe, ki se jim prizna mednarodna zaščita v Uniji in ki so dobile ponudbo za zaposlitev v drugi državi članici, kakor je tista, ki jim je dodelila mednarodno zaščito, možnost, da to ponudbo sprejmejo;

47. ponovno potrjuje, da je boljše priznavanje tujih kvalifikacij eden od praktičnih načinov zagotavljanja, da se tisti državljani tretjih držav, ki že prebivajo v Uniji, lahko bolje vključijo, ter poziva Komisijo, naj pripravi ustrezne predloge v zvezi s tem;

48. spodbuja zasebne programe za vključevanje in tovrstne programe na ravni skupnosti za osebe, ki so bile izbrane za preselitev, v sodelovanju z državami članicami in lokalnimi organi in na podlagi njihovih primerov dobre prakse;

Enotnost družine

49. spodbuja države članice, naj si prizadevajo za ohranjanje enotnosti družine, kar bo dolgoročno izboljšalo možnosti za vključitev, saj se bo pozornost lahko usmerila k ustvarjanju novega življenja namesto k skrbi zavoljo družinskih članov, ki so še vedno v negotovem položaju;

50. poudarja, da bi morale države članice odpraviti pravne in praktične ovire, da bi lahko hitreje odločale o združitvi družine;

51. priporoča, da države članice bolje uporabljajo diskrecijske klavzule za spoštovanje načela enotnosti družine, vse dokler ne pride do temeljite prenove dublinske uredbe;

Otroci

52. poudarja ranljiv položaj otrok, ki prihajajo v Unijo, in ponovno poudarja pravico vsakega otroka, da je v prvi vrsti obravnavan kot otrok; poziva države članice, naj v celoti uporabljajo posebne določbe skupnega evropskega azilnega sistema o mladoletnikih brez spremstva, vključno z dostopom do pravne pomoči, skrbništvom, dostopom do zdravstvenega varstva, nastanitve in izobraževanja, pravico, da se z njimi govori v jeziku, ki ga razumejo, in da razgovore z njimi opravljajo ustrezno usposobljeni uradniki; ponovno izjavlja, da države članice otrokom gibanja ne bi smele omejiti zato, ker so migranti;

53. želi spomniti, da je treba v največjo korist otrok brez spremstva in ločenih otrok podpirati, obveščati in ščititi tudi njih in da bi bilo treba pospešeno obravnavati prošnje o združitvi družine, ki jih vložijo otroci brez spremstva ali ločeni otroci;

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL L 337, 20.12.2011, str. 9).

Torek, 12. april 2016

54. ugotavlja, da sta učinkovito skrbništvo in zaščitni sistem, prilagojen otroku, ključnega pomena za preprečevanje zlorabe, zanemarjanja in izkoriščanja otrok brez starševske oskrbe; poudarja, kako pomembno je, da se na ravni Unije določijo smernice za sistem skrbništva, katerih namen je ustrezna pomoč in zaščita ter jamstvo, da se domači in tuji otroci obravnavajo enako;

55. meni, da bi bilo treba ugotavljanje starosti opraviti na kar najmanj vsiljiv, multidisciplinaren in varen način, ob spoštovanju telesne nedotakljivosti otrok in njihovega človekovega dostojanstva, pri čemer bi bilo treba posebno pozornost nameniti dekletom, izvajati pa bi ga morali neodvisni in usposobljeni strokovni delavci in strokovnjaki;

56. poziva države članice, naj zberejo razčlenjene podatke o položaju otrok beguncev in migrantov, da bi izboljšali sposobnost sistemov za vključitev otrok beguncev in migrantov;

Vračanje

57. se zaveda, da mora biti varna vrnitev ljudi, za katere se po individualni obravnavi njihove prošnje za azil izkaže, da niso upravičeni do zaščite v Uniji, del ustreznega izvajanja skupnega evropskega azilnega sistema;

58. priznava, da je treba izboljšati učinkovitost sistema Unije za vračanje glede na to, da je bilo v letu 2014 dejansko vrnjenih 36 % državljanov tretjih držav, ki jim je bilo naloženo, da zapustijo Unijo;

59. meni, da bo treba za večjo učinkovitost ponovnega sprejema in za zagotovitev usklajenosti vračanja na evropski ravni sprejeti nove sporazume EU o ponovnem sprejemu, ki bi morali imeti prednost pred dvostranskimi sporazumi med državami članicami in tretjimi državami;

60. meni, da bi se morale vračanje migrantov izvajati le, če bi bilo varno in bi bile v celoti spoštovane temeljne in procesne pravice zadevnih migrantov ter le, če je država, v katero se jih vrača, zanje varna; v zvezi s tem ponavlja, da bi morale imeti prostovoljne vrnitve prednost pred prisilnimi;

61. meni, da je vsak poskus držav članic, da vnaprej zavrnejo migrante, ki niso dobili priložnosti vložiti prošnje za azil, v nasprotju s pravom Unije in mednarodnim pravom in da bi morala Komisija ustrezno ukrepati proti državam članicam, ki bi to poskusile izvajati;

Seznam varnih izvornih držav

62. je seznanjen z nedavnim predlogom Komisije o pripravi seznama EU varnih izvornih držav ter o spremembi direktive o azilnih postopkih⁽¹⁾; ugotavlja, da bi bil lahko takšen seznam Unije načeloma pomembno orodje za pospeševanje azilnega postopka, vključno z vračanjem, če bi postal zavezujoč za države članice;

63. obžaluje sedanje stanje, v katerem države članice uporabljajo različne sezname, ki vsebujejo različne varne države, kar ovira enotno uporabo in spodbuja sekundarna gibanja;

64. poudarja, da se s seznamami varnih izvornih držav v nobenem primeru ne bi smelo posegati v načelo, da je vsaka oseba upravičena do ustrezne individualne obravnave svoje prošnje za mednarodno zaščito;

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, 29.6.2013, str. 60).

Torek, 12. april 2016

Postopki za ugotavljanje kršitev

65. ugotavlja, da je morala Komisija septembra 2015 sprejeti 40 odločb o kršitvah, povezanih z izvajanjem skupnega evropskega azilnega sistema, proti 19 državam članicam, poleg 34 primerov, ki že potekajo; ponavlja, da bi moral biti Parlament v celoti obveščen o postopkih, ki jih je sprožila Komisija proti državam članicam, ki niso izvajale zakonodaje Unije na tem področju oziroma so jo izvajale nepravilno;
66. ponovno poudarja, kako pomembno je, da države članice spoštujejo svoje obveznosti in izvajajo dogovorjeno in sprejeto zakonodajo Unije;
67. nadalje ugotavlja, da je nemogoče ustrezno oceniti prednosti in slabosti nekaterih elementov skupnega evropskega azilnega sistema, ker številne države članice še niso v celoti prenesle zakonodaje;

Evropski azilni podporni urad (EASO)

68. priporoča, naj urad EASO postopoma postane glavni koordinator skupnega evropskega azilnega sistema, da bi tako zagotovili enotno izvajanje pravil tega sistema; ponavlja, da je treba ob razvoju skupnega evropskega azilnega sistema v sistem, ki bo vključeval vso EU, urad EASO preoblikovati iz nabora strokovnjakov iz držav članic v pravo agencijo Unije, ki bo zagotavljala operativno pomoč državam članicam in na zunanjih mejah; v zvezi s tem poudarja, da je treba uradu kratko-, srednje- in dolgoročno zagotoviti potrebna finančna sredstva in človeške vire;
69. ugotavlja, da proračun EASO za premestitev, preselitev in zunanje delovanje v letu 2015 znaša le 30 000 EUR; ponavlja, da tega zelo majhnega proračuna ni mogoče obravnavati resno glede na trenutno dogajanje v Sredozemlju in glede na številne omembe EASO v sklepih o premestitvi; opozarja, da bo treba v kratko-, srednje- in dolgoročnem smislu znatno povečati proračun EASO, njegove človeške vire in denarna sredstva, ki jih zagotavlja za premestitev in preselitev;

Frontex in predlagana nova evropska obmejna in obalna straža

70. je seznanjen z vlogo agencije Frontex, ki jo je imela nedavno pri zagotavljanju pomoči vsem plovilom ali osebam v stiski na morju, ter priznava njen prispevek pri reševanju številnih življenj v Sredozemlju v okviru skupnih operacij Triton in Poseidon;
71. je seznanjen z nedavnim predlogom, v skladu s katerim naj bi evropska obmejna in obalna straža nadomestila agencijo Frontex in zagotavljala skupno evropsko upravljanje zunanjih meja, da bi zagotovili učinkovito upravljanje migracij in visoko stopnjo notranje varnosti v Uniji ter obenem ohranili prosto gibanje oseb znotraj Unije; je seznanjen, da lahko v skladu s Pogodbama in njunimi protokoli države članice, ki so pogodbenice Schengenskega sporazuma, vendar še niso vključene v schengensko območje brez nadzora notranjih meja, sodelujejo in/ali imajo koristi od vseh ukrepov v okviru novega predloga;
72. se veseli pogajanj o predlogu v posameznih sozakonodajalnih organih in med njimi v okviru rednega zakonodajnega postopka v skladu s členom 294 PDEU;

Schengen ter upravljanje in varnost zunanjih meja

73. opominja, da je Unija od ustanovitve schengenskega območja območje brez notranjih meja, da so schengenske države članice postopoma razvile skupno politiko za schengenske zunanje meje in da od nekdaj velja, da morajo odpravo nadzora na notranjih mejah spremljati nadomestni ukrepi za krepitev zunanjih meja schengenskega območja in izmenjave informacij prek schengenskega informacijskega sistema (SIS);
74. priznava, da sta celovitost schengenskega območja in odprava nadzora na notranjih mejah odvisna od uspešnega upravljanja zunanjih meja, visokih skupnih standardov, ki se uporabljajo v vseh državah članicah na zunanjih mejah, ter učinkovite izmenjave informacij med njimi;

Torek, 12. april 2016

75. priznava, da mora Unija okrepiti varovanje zunanjih meja in nadalje razvijati skupni evropski azilni sistem in da so potrebni ukrepi za povečanje zmogljivosti schengenskega območja za reševanje novih izzivov, s katerimi se sooča Evropa, in ohranitev temeljnih načel varnosti in prostega gibanja oseb;

76. poudarja, da se nadzor nad dostopom do ozemlja schengenskega območja na splošno izvaja na zunanjih mejah v skladu z Zakonikom o schengenskih mejah in da poleg tega državljani mnogih tretjih držav potrebujejo vizum za vstop v schengensko območje;

77. ponavlja poziv visokega komisarja OZN za begunce, da je spoštovanje temeljnih pravic in mednarodnih obveznosti mogoče zagotoviti le, če bodo operativni postopki in načrti odražali te obveznosti v obliki praktičnih in jasnih smernic za osebje na mejah, vključno na kopenskih, morskih in zračnih mejah; poudarja, da je treba dodatno okrepiti mehanizem Unije na področju civilne zaščite, s katerim bi se odzvali na dogodke z daljnosežnimi posledicami za številne države članice;

78. ponovno poudarja, da je za uspešnost zakonodaje o notranjih in zunanjih meja, tako kot to velja za specifično zakonodajo na področju azila in migracij, bistvenega pomena, da države članice pravilno izvajajo ukrepe, sprejete na ravni Unije; poudarja, da je zaradi povečanega pritiska bistveno boljše izvajanje ukrepov v državah članicah na zunanjih mejah in da se bodo s tem blažili varnostni pomisleki državljanov;

79. je seznanjen s predlogom Komisije z dne 15. decembra 2015 za ciljno usmerjeno revizijo Zakonika o schengenskih mejah, v katerem je predlagala uvedbo sistematičnih kontrol za vse državljane Unije, ne le za državljane tretjih držav, na podlagi ustreznih zbirk podatkov na zunanjih mejah schengenskega območja;

80. meni, da je schengensko območje eden pomembnejših dosežkov evropskega povezovanja; ugotavlja, da zaradi konfliktov v Siriji in drugod v regiji v Unijo prihaja rekordno število beguncev in migrantov, pri čemer so se na nekaterih delih zunanjih meja izkazale pomanjkljivosti; izraža zaskrbljenost, da so se nekatere države članice na to odzvale z zaprtjem notranjih meja ali uvedbo začasnega nadzora meja, s čimer se izpodbija pravilno delovanje schengenskega območja;

Žariščne točke

81. opozarja, da bi morale agencija za zunanje meje, EASO, Europol in Eurojust v okviru pristopa žariščnih točk, ki ga je Komisija predlagala v evropski agendi za migracije, v skladu s svojimi pristojnostmi državam članicam zagotavljati operativno podporo;

82. v zvezi s tem poudarja, da agencije Unije za izpolnitev dodeljenih nalog potrebujejo ustrezna sredstva; vztraja, da morajo agencije Unije in države članice Parlament v celoti obveščati o delu na žariščnih točkah;

83. ugotavlja, da oba sklepa o premestitvi tako za Italijo kot za Grčijo določata operativno podporo na žariščnih točkah pri pregledovanju migrantov ob njihovem prvem prihodu, registraciji njihove prošnje za mednarodno zaščito, zagotavljanju informacij prosilcem glede premestitve, organizaciji operacij vračanja za tiste, ki niso zaprosili za mednarodno zaščito in ki niso kako drugače upravičeni ostati, ter za tiste, ki so dobili negativno odločbo, ter olajševanju vseh korakov v samem postopku premestitve;

84. poziva k čim hitrejši vzpostavitvi žariščnih točk, da bo mogoče tem državam članicam nuditi konkretno operativno podporo; poziva k dodelitvi tehničnih in finančnih sredstev ter pomoči državam članicam prvega vstopa, kot sta Italija in Grčija, da bi zagotovili hitro in učinkovito registracijo ter napotitev na pristojne organe vseh prosilcev za azil, ki prihajajo v Unijo, ob doslednem upoštevanju njihovih temeljnih človekovih pravic; meni, da je za vzpostavitev vzajemnega zaupanja pomembno zagotavljanje hitre in učinkovite pomoči Unije državam članicam ter sprejetje takšne pomoči;

Torek, 12. april 2016

85. ugotavlja, da je eden glavnih namenov žariščnih točk omogočiti Uniji, da ljudem v stiski hitro zagotovi zaščito in humanitarno pomoč; poudarja, da si je treba bistveno prizadevati za zagotovitev, da bo razvrščanje migrantov na žariščnih točkah potekalo ob doslednem spoštovanju pravic vseh migrantov; vendar priznava, da bi morala ustrezna identifikacija prosilcev za mednarodno zaščito na točki prvega vstopa v Unijo olajšati splošno delovanje prenovljenega skupnega evropskega azilnega sistema;

Kazensko pravo v zvezi z migracijami

86. ugotavlja, da Komisija v svojem akcijskem načrtu za boj proti tihotapljenju navaja, da načrtuje morebitno revizijo Direktive Sveta 2004/81/ES o dovoljenju za prebivanje, izdanem prebivalcem tretjih držav, ki so žrtve nedovoljene trgovine z ljudmi ali so bili predmet dejanj omogočanja nezakonitega priseljevanja, ki sodelujejo s pristojnimi organi;

87. meni, da je takšna sprememba potrebna in da bi bilo treba razmisliti o uvedbi sistema, ki bi žrtvam trgovine z ljudmi in tihotapljenja omogočal, da se razkrijejo in pomagajo pri uspešnem pregonu trgovca z ljudmi ali tihotapca brez strahu, da bodo sami preganjani;

88. ugotavlja, da Komisija razmišlja o reviziji Direktive Sveta 2002/90/ES o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju; meni, da ne bi smeli kaznovati tistih, ki nudijo različne oblike humanitarne pomoči ljudem v pomanjkanju, in da bi moralo pravo Unije odražati to načelo;

89. poudarja, da je ključen korak pri uničenju kriminalnih združb trgovcev z ljudmi in tihotapcev tudi prednostno obravnavanje finančnih preiskav, saj je izsleditev in zaseg dobičkov teh kriminalnih združb bistvenega pomena, če jih želimo oslabiti in postopoma odpraviti; v zvezi s tem poziva države članice, naj hitro in učinkovito prenesejo četrto direktivo o preprečevanju pranja denarja;

90. opozarja, da je za učinkovito izvajanje kazenskih preiskav usposabljanje strokovnjakov bistvenega pomena, zato da sodelujoči v celoti razumejo pojav, ki ga želijo odpraviti, in so ga sposobni prepoznati že v zgodnjih fazah;

Sodelovanje s tretjimi državami

91. poudarja, da bi bilo treba steber globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti (GAMM) na področju azila in mednarodne zaščite nadalje razviti ter razširiti vključenost tretjih držav; ugotavlja, da se sedanji ukrepi na tem področju v okviru regionalnih programov zaščite ali regionalnih programov za razvoj in zaščito osredinjajo na krepitev zmogljivosti v boju proti kriminalnim mrežam trgovine z ljudmi in tihotapljenja iz tretjih držav izvora in tranzita; obenem ugotavlja, da je element preselitve v teh programih še naprej šibek; meni, da bi bilo treba prizadevanja za krepitev zmogljivosti in dejavnosti preselitve okrepiti in izvajati skupaj s tretjimi državami, ki so sprejele veliko število beguncev;

92. ugotavlja, da je GAMM osnovni instrument, ki opredeljuje cilje zunanje politike Unije na področju migracij, azila in meja; ugotavlja, da obstajajo v tem okviru različni instrumenti, med drugim regionalni dialogi, dvostranski dialogi, partnerstva za mobilnost, skupne agende o migracijah in mobilnosti, sporazumi o ponovnem sprejemu, sporazumi o poenostavitvi vizumskih postopkov, sporazumi o izvzetju iz vizumske obveznosti, regionalni programi zaščite in regionalni programi za razvoj in zaščito;

Torek, 12. april 2016

93. meni, da bi se morali v okviru zunanjega delovanja osredotočiti na sodelovanje s tretjimi državami pri reševanju in odpravi temeljnih vzrokov nedovoljenih migracij v Evropo; meni, da morata biti partnerstvo in sodelovanje s ključnimi državami izvora in tranzita ter ciljnim državami še naprej v središču pozornosti, na primer prek kartumskega in rabatskega procesa, dialoga med Afriko in EU na področju migracij in mobilnosti ter budimpeškega in praškega procesa;

94. izpostavlja, da morajo biti Unija in njene države članice selektivne pri podpiranju organov pregona v tretjih državah in pri tem upoštevati seznam kršitev človekovih pravic migrantov s strani teh organov;

95. priporoča, da se pri sodelovanju s tretjimi državami ocenijo azilni sistemi teh držav, njihova podpora beguncem ter njihova sposobnost in pripravljenost za boj proti trgovini z ljudmi in tihotapljenju v te države kot bodisi ciljne ali tranzitne države;

96. poziva Unijo, naj tretjim državam pomaga pri krepitvi njihovih azilnih sistemov in strategij vključevanja, da bi državljanom tretjih držav, ki potrebujejo mednarodno zaščito, omogočili, da v njih zaprosijo za to zaščito; meni, da mora EU pri sodelovanju s tretjimi državami vzpostaviti pristop, ki bo ugoden za vse udeležene strani, tj. za Unijo, zadevne tretje države ter begunce in migrante v tej tretji državi;

97. želi opomniti, da je Unija okrepila svoje zunanje sodelovanje s tretjimi državami na področju migracij in azila, da bi se ustrezno odzvala na nastalo begunsko krizo, in je sprožila nove pobude za sodelovanje, kot je skupni akcijski načrt med EU in Turčijo; v zvezi s tem poudarja, da morajo vse pogodbenice uresničiti svoje zaveze, ki izhajajo iz skupnega akcijskega načrta, vključno z odpravljanjem temeljnih vzrokov za množično migracijo Sircev ter pospeševanjem sodelovanja za podporo tako Sircem, ki uživajo začasno zaščito, in njihovim gostiteljskim skupnostim v Turčiji, kot tudi Turčiji pri izpolnjevanju njene zaveze za preprečevanje nedovoljenih migracij z njenega ozemlja v Unijo;

Kampanje ozaveščanja

98. poudarja, da se številne pretihotapljene osebe do določene mere zavedajo tveganj, ki jim bodo izpostavljene na potencialno nevarni poti v Evropo, a se ne glede na to odločijo za pot, saj presodijo, da so ta tveganja manjša od tistih, ki bi jim bile izpostavljene, če ne bi migrirale;

99. pozdravlja dejstvo, da akcijski načrt na področju boja proti tihotapljenju začetek novih kampanj za večjo ozaveščenost povezuje s presojo že obstoječih; priporoča, naj vsaka kampanja vsebuje informacije o merilih za določitev statusa zaščite v Uniji, saj bi te informacije nekatere migrante lahko prepričale, da se ne bi odločili za nevarno pot, saj obstaja možnost, da jim zaščita ne bo odobrena in da se bodo morali vrniti;

Odpravljanje temeljnih razlogov

100. ponovno poudarja, da mora Unija sprejeti dolgoročno strategijo, ki bo prispevala k spopadanju z dejavniki odvrčanja v tretjih državah (konflikti, preganjanje, etnično čiščenje, splošno nasilje ali tudi dejavniki, kot so ekstremna revščina, podnebne spremembe ali naravne nesreče), zaradi katerih ljudje zapadejo v roke kriminalnih mrež tihotapcev, v katerih vidijo svojo edino možnost, da pridejo v Unijo;

101. opozarja, da je posebni poročevalec OZN o človekovih pravicah migrantov Unijo pozval k odprtju dovoljenih migracijskih poti, ki bi migrantom omogočile uporabo uradnih poti za vstop in izstop, da se jim ne bi bilo treba zatekati k tihotapskim mrežam;

102. poudarja, da se je s povečanjem prihodov beguncem v Unijo v zadnjem času izkazalo, da zgolj preprečevalni ukrepi ne zadoščajo za upravljanje sedanjega pojava migracij;

Torek, 12. april 2016

103. ugotavlja, da si moramo dolgoročno bolj prizadevati za reševanje geopolitičnih vprašanj, ki vplivajo na temeljne razloge za migracije, kot so vojna, revščina, korupcija, lakota in pomanjkanje priložnosti, zaradi katerih bodo ljudje še naprej prisiljeni bežati v Evropo, razen če se Unija ne odloči, da bo pomagala pri obnovi teh držav; poudarja, da morajo zato Komisija in države članice zagotoviti denarna sredstva za pomoč pri gradnji zmogljivosti v tretjih državah, na primer s spodbujanjem naložb in izobraževanja, krepitvijo in uveljavljanjem azilnih sistemov, pomočjo pri boljšem upravljanju meja ter krepitvijo pravne države in sodnega sistema;

Financiranje za tretje države

104. ugotavlja, da je glavni instrument financiranja za tretje države Instrument za financiranje razvojnega sodelovanja, ki vključuje edino globalno tematsko financiranje Unije za migracije in je na voljo v okviru programa Svetovne javne dobrine in izzivi, upravlja pa ga Generalni direktorat za mednarodno sodelovanje in razvoj (DEVCO); prav tako ugotavlja, da podobno kot v primeru sredstev, ki so dodeljena neposredno državam članicam, tudi pri upravljanju tega instrumenta sodelujejo drugi generalni direktorati Komisije in organi Unije, zato da pomoč Unije sosednjim državam zagotavlja Generalni direktorat za sosedstvo in širitvena pogajanja z instrumentom za predpristopno pomoč; humanitarno pomoč zagotavlja Generalni direktorat za humanitarno pomoč in civilno zaščito (ECHO), medtem ko Evropska služba za zunanje delovanje (EEAS) upravlja instrument za prispevanje k stabilnosti in miru; opozarja, da glede na to, da oba sklada, Sklad za migracije, azil in vključevanje (AMIF) ter Sklad za notranjo varnost (ISF), ki ju upravlja Generalni direktorat za migracije in notranje zadeve (HOME), dajeta zunanjo razsežnost, to omogoča novega zunanjega finančnega deležnika;

105. pozdravlja nedavno ustanovljeni skrbniški sklad za Afriko, ki mu je bilo dodeljenih 1,8 milijarde EUR, kar je dodatni element v financiranju tretjih držav; poziva države članice, naj še nadalje prispevajo sredstva v sklad;

106. priporoča, da bi morali biti v skladu z globalnim pristopom k vprašanju migracij in mobilnosti štirje tematski stebri za obravnavo (i) zakonitih migracij in mobilnosti, (ii) nedovoljenih migracij in trgovine z ljudmi, (iii) mednarodne zaščite ter (iv) učinka migracij na razvoj v zunanji politiki Unije in pri financiranju enakovredni;

Preglednost financiranja

107. ugotavlja, da se migracijska politika Unije izvaja z različnimi političnimi instrumenti, od katerih ima vsak svoje cilje, ki niso nujno povezani med seboj, ter da ni dovolj usklajenosti med različnimi akterji, ki sodelujejo pri tem financiranju; poudarja, da upravljavska struktura zaradi razdrobljenosti proračunskih vrstic in pristojnosti otežuje celovit pregled nad dodeljevanjem in končno porabo različnih sredstev; prav tako poudarja, da je zaradi te razdrobljenosti težje izračunati, koliko Unija skupaj porabi za migracijsko politiko;

108. meni, da je treba predložiti celovit pregled nad financiranjem, ki ga Unija nameni migracijam zunaj in znotraj nje, saj bi bila brez takšnega pregleda onemogočena preglednost in dobro oblikovanje politike; v zvezi s tem ugotavlja, da je ena od možnosti vzpostavitev spletišča, ki bi vsebovalo podatkovno zbirko z vsemi projekti, povezanimi z migracijsko politiko, ki jih financira Unija; poudarja, naj se preglednost razširi tudi na proračunske vrstice, da se zagotovi ustrezno financiranje vseh ciljev migracijske politike Unije;

109. opozarja, da je treba za doseganje pozitivnega učinka skladov EU za migracije s postopki na nacionalni ravni in na ravni EU zagotavljati preglednost, učinkovito spremljanje in odgovornost, in meni, da bi bilo treba razmisliti o tem, kako bi lahko postopka spremljanja in ocenjevanja preoblikovali v tekoča postopka, da ju ne bi več opravljali samo naknadno; meni, da bi bilo treba vzpostaviti kvalitativne in kvantitativne kazalce, s katerimi bi ugotavljali učinek skladov EU in prispevali k ocenitvi doseganja njihovih ciljev;

Torek, 12. april 2016

Dodatno financiranje na področju migracij

110. pozdravlja dodatno financiranje iz proračuna Unije za leto 2016, kar omogoča začetek reševanja nastale migracijske krize; poudarja, da gre večina novih sredstev iz večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020, ki so bila prenesena v naslednje obdobje, kar pomeni, da Unija danes troši sredstva, ki so bila namenjena za prihodnost;

111. se strinja, da je treba pozdraviti nedavne proračunske predloge in dodatno financiranje, predvideno v proračunu Unije za leto 2016, vključno z uporabo instrumenta prilagodljivosti, medtem ko srednjeročno in dolgoročno financiranje še vedno vzbuja skrb; je zaskrbljen, ker predlagano povečanje zneskov proračunskih vrstic za Sklad za migracije, azil in vključevanje za leto 2016 ne spremlja predlagana revizija skupnih sredstev, ki so na voljo v okviru tega sklada za obdobje 2014–2020; meni, da bodo sredstva iz Sklada za migracije, azil in vključevanje tako usahnila že veliko pred letom 2020, če se sedanje stanje ne spremeni;

112. spodbuja države članice, naj v celoti izkoristijo možnosti, ki jih nudijo skladi, ki niso neposredno povezani z migracijsko politiko, ki pa se lahko uporabijo za financiranje ukrepov na tem področju (na primer ukrepi vključevanja), kot so Evropski socialni sklad, Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim, Obzorje 2020, Evropski sklad za regionalni razvoj in Program za pravice in državljanstvo;

113. priporoča, da se pri pregledu večletnega finančnega okvira, ki je predviden za konec leta 2016, v proračunu Unije zagotovijo znatna dodatna sredstva v okviru razdelka 3 o državljanstvu, svobodi, varnosti in pravici, da bodo na voljo zadostna sredstva glede na migracijske trende in z njimi povezane finančne zahteve za politiko Unije in držav članic na področju azila, migracij in vključevanja;

Vloga in sodelovanje civilne družbe

114. poudarja, da je zagotavljanje operativnih sredstev ključni izziv za nevladne organizacije, saj je večina sredstev vezanih na projekte; poudarja, da bi bilo treba spodbujati prostovoljske pobude in pobude nevladnih organizacij, ki nudijo pomoč migrantom, kjer je to primerno, pa bi jih morale financirati Evropska komisija in države članice; poziva države članice in Evropsko komisijo, naj si prizadevajo, kadar je to primerno in mogoče, za financiranje projektov organizacij civilne družbe, ki delujejo na področju migracij, vključevanja in azila;

115. poudarja, da je treba zagotoviti sodelovanje civilne družbe pri razvoju ukrepov Unije in nacionalnih programov, v skladu s partnerskim načelom iz določb Sklada za azil, migracije in vključevanje; predlaga, naj na se ravni Unije preuči možnost rednega posvetovanja med Komisijo in ustreznimi partnerji civilne družbe, ki delujejo na področju azila, migracij in vključevanja;

Demografski trendi

116. ugotavlja, da je pred povečanjem migracijskih tokov v Unijo leta 2015 študija OECD in Komisije iz leta 2014 pokazala, da se bo med letoma 2013 in 2020 v Uniji število aktivnega prebivalstva v starosti med 15 in 64 let zmanjšalo za 7,5 milijona, če pa se iz teh napovedi izključijo migranti, bo upad še očitnejši, saj bi se aktivno prebivalstvo zmanjšalo za 11,7 milijona;

117. kljub temu poudarja, da je bila v novembru 2015 stopnja brezposelnosti med mladimi v vseh državah članicah 20 %;

118. poleg tega ugotavlja, da bo po nedavnih napovedih Eurostata delež prebivalstva, starega 65 let ali več, v primerjavi s prebivalstvom med 15. in 64. letom narasel od 27,5 % v začetku leta 2013 do skoraj 50 % v letu 2050; ugotavlja, da bi to pomenilo spremembo sedanjega deleža štirih ljudi v aktivni dobi za vsako osebo, staro 65 let ali več, na le dva človeka v aktivni dobi na eno osebo, staro 65 let ali več;

Torek, 12. april 2016

Zakonita delovna migracija

119. navaja, da je pravna podlaga za upravljanje zakonite migracije na ravni Unije opredeljena v členu 79 PDEU;
120. se zaveda, da člen 79(5) državam članicam posebej pridrži pravo, da določijo število sprejetih državljanov tretjih držav, ki prihajajo na njihovo ozemlje iz tretjih držav zaradi iskanja zaposlitve;
121. poudarja, da je v strategiji Evropa 2020 opredeljeno, da je za doseg ciljev Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast potrebna celovita politika na področju delovnih migracij ter boljše vključevanje migrantov;
122. ugotavlja, da je veljavni zakonodajni okvir EU, ki ureja dostop državljanov tretjih držav do dela v Uniji, precej razdrobljen, saj je osredotočen na posebne kategorije delavcev in ne na urejanje vseh delavcev migrantov na splošno;
123. meni, da bo morala Unija dolgoročno določiti bolj splošna pravila za vstop in prebivanje tistih državljanov tretjih držav, ki v Uniji iščejo delo, da bi zapolnili vrzeli na trgu dela v Uniji;

Potreba po boljših podatkih

124. poziva k celoviti viziji za trg dela v Uniji kot nujnem pogoju za pripravo politik v zvezi s trgovino; poudarja, da je treba razviti orodja za boljše opredeljevanje in predvidevanje sedanjih in prihodnjih potreb na trgu dela v Uniji; glede tega predlaga, da bi lahko izboljšali obstoječa orodja, kot so orodja, ki sta jih razvila Evropski center za razvoj poklicnega usposabljanja ali Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj, in jih celo združili z mednarodnimi statistikami o potencialni delovni sili iz tretjih držav, s čimer bi dobili natančnejši pregled razmer;
125. meni, da bi lahko boljši podatki in izboljšana orodja za njihovo analizo pomagali oblikovalcem politik pri določanju prihodnjih politik glede delovne migracije, Unija in države članice pa bi morale opredeliti vrzeli na svojih trgih dela, ki bi jih lahko zapolnili z delovnimi mesti, ki bi sicer ostala nezasedena;

Izkoriščanje delovne sile

126. ugotavlja, da je lahko izkoriščanje delovne sile posledica trgovine z ljudmi ali tihotapljenja ali pa z njima tudi ni povezana, posledica pa je nekaznovanje tistih, ki migrante brez urejenega statusa izkoriščajo v državah članicah, v katerih kot tako ni kaznivo;
127. obžaluje, da se je kot pomemben dejavnik izkazalo nizko tveganje za razkritje in/ali pregon delodajalca, ki izkorišča migrante brez urejenega statusa, še posebej v sektorjih, kjer je nevarnost takega izkoriščanja največja (v kmetijstvu, gradbeništvu, hotelirstvu in gostinstvu, pri delavcih v gospodinjstvu in na področju nege); priporoča, da je treba za odpravo nekaznovanja najprej zagotoviti, da se vsi primeri hudih oblik izkoriščanja delovne sile v okviru nacionalnih zakonodaj določijo kot kaznivo dejanje in ustrezno kaznujejo, zatem pa je treba povečati število delovnih inšpekcij v ogroženih sektorjih;
128. ugotavlja, da je trenutno v veliko državah članicah izkoriščanje delovne sile kaznivo dejanje le, če poteka kot trgovina z ljudmi, s čimer pa nastaja velika praznina v vseh primerih, ko izkoriščevalci delovne sile niso vključeni v trgovino z ljudmi ali jim tega ni mogoče dokazati;

Torek, 12. april 2016

129. ponavlja, da je treba v celoti izvajati posebne postopke za omogočanje pritožb iz Direktive 2009/52/ES o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (direktiva o sankcijah zoper delodajalce) in jih v praksi pravilno uporabljati; meni, da je treba povečati zaščito za tiste žrtve trgovine z ljudmi ali tiste, ki so jih pretihotapili v Evropsko unijo, ki sodelujejo pri pregonu trgovcev z ljudmi in/ali tihotapcev ter ga olajšajo; predlaga, da je treba poleg tega podpreti ustanovitev Evropske poslovne koalicije proti trgovini z ljudmi (kot je bilo predlagano v strategiji za preprečevanje trgovine z ljudmi iz leta 2014), da bi vzpostavili oskrbovalne verige, ki ne bodo vključevale trgovine z ljudmi;

130. zato meni, da je treba pri vseh poskusih za odpravo izkoriščanja delovne sile uporabiti dvojen pristop, kjer se učinkovito preganjajo izkoriščevalski delodajalci in zaščitijo žrtve takega izkoriščanja;

Revizija direktive o modri karti

131. opozarja, da je Komisija v agendi o migracijah sporočila svojo namero o reviziji direktive o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce (direktiva o modri karti), pri čemer se bo posebej posvetila vprašanju glede področja uporabe (morebitna vključitev podjetnikov, pripravljenih vlagati v Evropi) in izboljšanja predpisov o mobilnosti znotraj EU;

132. ponavlja, da so v poročilu Komisije o izvajanju veljavne direktive o modri karti izpostavljene pomanjkljivosti te direktive, tudi zelo omejena stopnja harmonizacije, ki je posledica velike svobode držav članic pri njenem izvajanju, zlasti pa pravice držav članic, da ohranijo vzporedne nacionalne sheme;

133. poleg tega meni, da je povsem očitno, da bi se morala direktiva osredotočiti ne le na visokokvalificirane delavce, ampak tudi na ciljne visokokvalificirane poklice, kjer je ugotovljeno pomanjkanje delovne sile; poleg tega meni, da bi moral biti pregled direktive o modri karti ambiciozen in usmerjen, hkrati pa bi si bilo treba prizadevati za odpravo nedoslednosti v veljavni direktivi, zlasti glede vzporednih nacionalnih shem; priporoča, da je treba preučiti možnost spremembe področja uporabe, da bi vanj vključili državljane tretjih držav, ki bi lahko pomagali zapolniti vrzeli, ugotovljene na trgih dela Unije;

o

o o

134. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, parlamentom in vladam držav članic ter Evropskemu azilnemu podpornemu uradu (EASO), Evropski agenciji za zunanje meje (Frontex), Evropskemu policijskemu uradu (Europol), Uradu za evropsko pravosodno sodelovanje (Eurojust), Agenciji Evropske unije za temeljne pravice, Evropski agenciji za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice, Svetu Evrope, Odboru regij in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.